

SENKI VAGYOK

Senki sem vagyok.

Ki vagy te?

Ki ő?

Én senki vagyok.

Kora hajnaltól szürkületen át a sötétségig,

Én, engem, én, mint a nagyszerű, a jó, a kimagasló,

Az „én” szüntelen központba állítása.

Mindez nem én vagyok.

Senki sem vagyok.

Szabad vagyok összes énemtől.

Mindezeken túl vagyok.

Ismersz engem?

Senki sem vagyok.

A múlt bánataiba ragadó,

A jelen örömeinek vesztese

Az nem én vagyok.

A jövőbeli álmokat kergető,

A most gazdagságát figyelmen kívül hagyó,

Az nem én vagyok.

A fájdalommal teli, elválaszthatatlan aggregátumok

nem én vagyok,

A meg nem élt karma fáradtsága sem,

A napról napra megjelenő szomorúság sem,

És a belső kritikus, egyik sem én vagyok.

Felismersz?

Hallasz?

Érzel engem?

Senki sem vagyok.

A töméntelen szamszárikus ügy nem én vagyok.

Mint ahogy a sötét nemtudás börtöne sem én

vagyok.

Nem vagyok a szálnalmas önfixáció rabja,

Sem pedig egy önző, hanyatló emberi élet.

A gyógyíthatatlan, összetört szív nem én vagyok.

Sem pedig a vigasztalhatatlan gyöttelelem.

Nem én vagyok a végzetes fizikai betegség,

Sem pedig a kimerült élet után kriptába került

tetem.

Felismersz?

Senki vagyok.

Hallasz?

Érzel engem?

Senki sem vagyok.

Nem én vagyok a szem, mely más hibáit látja,
Sem pedig a vakság, amely saját minőségeit észre
nem veszi,
Nem vagyok a fül sem, mely a társas pletykát
meghallja,
Vagy a süketség, szülőm szívbeli tanácsával
szemben.

Ki alig várja fiatalon, hogy öregebb legyen,
Majd boldogtalan mikor öregszik – Nem az vagyok.
Az sem vagyok, aki boldog életével,
És gyűlöl a következő élet felé menni.

Nem az vagyok, ki elveszíti a belső békét,
Miközben külső bajok után kutat.
Sem pedig valaki, aki elveszíti a könnyen jött
szerezeményeket,
Miközben ragaszkodik a megterhelő küzdelemhez.
Nem az vagyok, aki elveszíti az élethosszig tartó
barátokat,
Miközben átmeneti és elérhetetlen szeretet
hajkurász.

Képzeld el, hogy ismersz engem. Senki vagyok.

Nem az vagyok, kinek arcáról a mosoly itt és most
lehervad,
Látván élete közben a halált.
Sem pedig az, aki elveszíti a későbbi szabadság felé
vezető utat,
Míg haldoklás közben az élethez ragaszkodik.

Senki sem vagyok –
Nem vagyok a számtalan újjászületésem,
Nem vagyok a szorongató öregségem,
Nem vagyok a bizonytalan fájdalmam.
Nem vagyok a biztos halálom.
Szabad vagyok a születéstől, öregedéstől,
betegségtől és haláltól.

Ismersz engem? Senki vagyok.

Igaz természetemre rátalálok, mikor nem keresem.
Látom magam, mikor nem nézem.
Megértem magam, mikor nem vizsgálom.
Felismerem magam, mikor nem gondolkozom.

Mikor természetes módon megérkezem magamba,
Az üres gyönyört megtapasztaló test vagyok,
Szem vagyok, mely a tiszta buddha mezőkre tekint,
Fül vagyok, mely hallja az őseredeti bölcsesség
harmóniáját,
Szív vagyok, mely valódi szerető kedvességet érez.
Én vagyok az őseredeti tisztaság természetes alapja,
A spontán jelenlét fel nem tartóztatható energiája,
A fényesség el nem homályosult ragyogása.
A módszer vagyok mely önfelszabadítja a
szenvedést.
A kapu vagyok az önmagától felmerülő
tapasztaláshoz és megvalósításhoz.

Felismersz?
Hallasz?
Érzel engem?
Itt vagyok,

Közel,
Pont melletted.

Ababa 11/27/2020

Ababa, 2020. november 27.